

30 listopada – 2 grudnia 2015

scena
tańca
studio

Kantor

Podczas ostatniej w tym roku odsłony Sceny Tańca Studio wspominamy Tadeusza Kantora. Mijający rok, poświęcony twórczości tego artysty (program *Promesa: Tadeusz Kantor*), przyniósł nowe projekty taneczne zainspirowane twórczością wielkiego kreatora teatru ubogiego. Wśród nich znalazł się między innymi spektakl Tomasza Bazana i Daisuke Yoshimoto *Noman*, którego pokaz przedpremierowy widzowie STS będą mogli zobaczyć pierwszego dnia prezentacji. Fascynacja japońskich twórców Kantorem jest znana nie od dziś, o czym polscy twórcy mogli się przekonać podczas realizacji wspólnych projektów. Natomiast polskiej fascynacji sztuką japońską, a w szczególności *butō* przygląda się Katarzyna Pastuszek w performansie *Yameru maihime_prolog* oraz prowadzony przez tę artystkę Amareya Theatre & Guests. Międzynarodowy zespół artystek zaprezentuje *Nomadkę* – wnikliwe studium o wypędzeniu i tułaczce, ale też o sile i radości czerpanej z kobiecości, które nakładają się na drogę życia każdego człowieka, naznaczoną cierpieniem i bólem.

the truth is just a plain picture. said bob. Anny Nowickiej to swoista gra

artystki z widzem. Prezentowane i zmieniające się jak w kalejdoskopie wizerunki pozostawiają nas z nierozstrzygniętym pytaniem, co jest rzeczywiste, a co fikcyjne? Gdzie ukrywa się prawdziwa twarz i tożsamość artystki, człowieka, kobiety... widza?

Młodzi artyści związani z Wydziałem Teatru Tańca PWST w Krakowie z filii w Bytomiu – Katarzyna Kania, Daniela Komędera, Piotr Stanek – we współpracy z muzykiem Olegiem Dziewanowskim w spektaklu *Zrobwali mi składaka* ukazują z kolei doświadczenie bezdomności w jego najokrutniejszych i najpiękniejszych obliczach. Stawiają sobie i widzom pytanie, czym jest zamieszkiwanie, osvajanie przestrzeni i czy pozostawiają one miejsce na wolność? Barbara Bujakowska w swoim *ID-ANCE* szuka natomiast wolności w podejściu do czasu i nieograniczonej wyobraźni. Wybiera się w podróż w krainę dzieciństwa, w której przedmioty i zabawki stają się elementami tajemniczej układanki. Z jej kawałków Bujakowska w przewrotny i groteskowy sposób buduje swoisty portret artysty... z czasów młodości.

Polska wersja utworu *Soul Project/PL* Davida Zambrano, choreografa mieszkającego w Holandii i Belgii, lecz pracującego na całym świecie jest efektem spotkania niezrównanego wenezuelskiego improwizatora z polskimi tancerzami Pracowni Fizycznej i Przyjaciół. To niezwykle rytuał tańca, energii, wolności i radości, tworzący z artystów i widzów prawdziwą wspólnotę. Katarzyna Gdaniec, wielokrotnie nagradzana tancerka i choreografka z Gdańska, spotkała Marco Cantalupo w słynnym zespole Balet XX Wieku Maurice'a Bójarta – od tamtej pory połączyła ich wspólna praca i wspólne życie. *Tabula*, zrealizowana przez cenioną na świecie zespół Compagnie Linga, który artyści założyli w Szwajcarii, to niezwykle widowiskowy, plastyczny i perfekcyjnie zatańczony spektakl. Przestrzeń i przedmiot zostają tu zawładnięte przez ośmioro tancerzy, którzy wnoszą ze sobą na scenę całą paletę, subtelnych, ale kontrastujących ze sobą, mocnych interpretacji. Rafał Dziemidok i Ewa Garniec w spektaklu *Moje życie we łzach* poszukują wspólnej płaszczyzny dla potrzeby zachowania abstrakcyjnego języka ruchu i poszczególnych narracji tworzonych przez

symbolicznych postaci – bohaterów spektaklu.

AKTY Aurory Lubos powstały natomiast w oparciu o prawdziwe historie, są odpowiedzią na przeczytane listy i rozmowy z ludźmi, którzy doznali przemocy. Artystka staje się swoim medium, pozwalając mówić tym, którzy sami nie są w stanie krzyknąć w swojej obronie.

W ramach STS odbędą się także warsztaty – tym razem poprowadzi je Anna Nowicka. *Stany Wyśnione* adresowane są do aktorów i tancerzy. Warsztaty będą poświęcone procesowi śnienia oraz wykorzystaniu materiału sennego do generowania ruchu i budowania kompozycji.

Przestrzeń, przedmiot, życie jako wędrowanie, wygnanie, cierpienie i samotność w wielokrotności powtarzanych losów. Ale też życie jako radość, energia, wspólnota, wyobrażenia i miłość, a także wolność, którą można osiągnąć zarówno poprzez nomadyczne wędrowanie i ciągłą zmianę, jak i poprzez odnalezienie swojego stałego miejsca, gdziekolwiek by ono nie było.

Jadwiga Majewska

warsztaty

prowadzenie:
Anna Nowicka

Stany Wyśnione

30 listopada / godz. 14.00–16.00 /
1–2 listopada / godz. 14.00–17.00 /
Modelatornia / udział bezpłatny /
wymagane zapisy

Stany Wyśnione to warsztaty poświęcone procesowi śnienia oraz wykorzystaniu materiału sennego do generowania ruchu, wypracowania płynnej obecności scenicznej performerów czy przygotowania narzędzi choreograficznych. Sny zostały wybrane jako inspiracja dla procesu twórczego ze względu na ich nieustanną transformację: zawsze pozostają w procesie przemiany, nigdy nie osiągając stabilnej formy, przemieszczając się pomiędzy czasem i przestrzenią

uwzględniając jednocześnie wiele punktów widzenia, aranżując materiał podświadomości w zaskakujący sposób. Nielinearna kompozycja wykorzystująca narzędzia: przemieszczenia, kondensacji i metafory, pozwala stworzyć potencjalnie nieprzewidywalną, zaskakującą i wielopoziomową choreografię, angażującą performerów na wielu płaszczyznach równocześnie. Warsztaty będą skoncentrowane wokół dwóch narzędzi twórczych: zmiany perspektyw patrzenia i „otwierania” snów.

Zgłoszenia:
CV, linki do własnych prac i list motywacyjny (1 strona)

Zgłoszenia prosimy przesyłać do 27 listopada do godz. 12.00
na adres mailowy:
magdalena.grabowska@teatrstudia.pl

Warsztaty skierowane do aktorów, studentów szkół aktorskich, tancerzy, choreografów.

Amareya Theatre & Guests

Nomadka

30 listopada / godz. 18.00 / 60' /

Malarnia

Główną osią projektu NOMADKA jest prawdziwa historia Louise Fontain, która urodziła się na Grenlandii i jako dziecko, wraz z tysiącami innych dzieci, została deportowana do Danii. Był to element duńskiego projektu rządowego, mającego

na celu re-edukację młodych Grenlandczyków, aby stali się „prawdziwymi” Duńczykami. W efekcie splotu wydarzeń, Louise Fontain przez wiele lat żyła na wygnaniu. Nie wróciła do Grenlandii po roku, jak inne dzieci, ale po wielu latach. Zapomniała swój rodzimy język i straciła kontakt ze swoją rodziną. Po wielu latach powróciła na Grenlandię i zaczęła odbudowywać utracone więzi ze swoimi bliskimi i swoją ojczyzną. Celem projektu NOMADKA jest podjęcie dyskusji na temat wygnania, przesiedlenia i dyskryminacji oraz zwrócenie uwagi na problem „inności”, która często ulega stygmatyzacji i stereotypizacji. Na poziomie teoretycznym, projekt odnosi się również do

koncepcji płynności ludzkiej tożsamości sformułowanej przez Rosi Braidotti (koncepcja „nomadycznego podmiotu”).

koncept, reżyseria:

Katarzyna Pastuszek

ruch:

**Katarzyna Pastuszek,
Dorota Androsz (Teatr Wybrzeże)**

konsultacje:

**Dorota Androsz, Aleksandra Śliwińska,
Agnieszka Kamińska, Anna Kalwajtys**

wykonanie:

**Louise Fontain, Magdalena Jędra,
Katarzyna Pastuszek, Aleksandra
Śliwińska, Agnieszka Kamińska,
Joanna Duda, Anna Kalwajtys,
Barbara Szamotulska-Dziubich**

teksty:

**Barbara Szamotulska, Louise Fontain,
Katarzyna Pastuszek, Dorota Androsz**

wideo:

**Katarzyna Pastuszek, Louise Fontain,
Anna Kalwajtys**

muzyka:

Joanna Duda

czas trwania:

60 min.

premiera:

11 grudnia 2012, Klub Żak, Gdańsk

premiera rozszerzonej wersji:

**13 kwietnia 2014, Stacja Orunia/GAK,
Gdańsk**

Tomasz Bazan
Daisuke Yoshimoto

NOMAN restricted meeting

30 listopada / godz. 19.20 / 85' (35' film
+ 50' spektakl) / Duża Scena /
pokaz przedpremierowy

Skąd przychodzisz i jakie słyszysz głosy
dobiegające z przestrzeni?

[...]

Tylko ciało – na więcej nas nie stać
– to wystarczająca i jedyna matryca.
(Gibson, Trylogia Ciągu)

Patrycja Płanik
NOMAN film, 35'

Film jest zapisem myśli i nieoczywistą narracją wprowadzającą w zdarzenia, jakie miały miejsce podczas procesu pracy nad spektaklem *NOMAN*. Człowiek postawiony w centrum metropolii, skomponowany zostaje z istoty poszukiwań podczas tej realizacji – z radości, eksperymentu i z czasu. Zespół zdarzeń, jaki znalazł się w filmie wpływa na niejednoznaczność filmowego gatunku, prowadzącego ku strumieniowi świadomości i przekraczaniu swojego „ja”. Japonia i jej przetworzona kultura jawi się w nim w sposób nieprzejednany.

Zrealizowano w ramach projektu Kantor
Terytoria.

reżyseria, zdjęcia, montaż:

Patrycja Płanik, Tokio 2015

udźwiękowanie filmu:

Karolina Płanik

NOMAN restricted meeting, 50'

Ta podróż trwała dziesięć lat, od kiedy Daisuke Yoshimoto po raz pierwszy spotkał się z Tomaszem Bazanem. Przez te wszystkie lata zawsze chcieli się spotkać w procesie przemian ciała. W 2014 roku Tomasz Bazan i Patrycja Płanik wyruszyli do Japonii na spotkanie z jednym z najwybitniejszych japońskich tancerzy *butō* – Daisuke Yoshimoto. W 2015 roku wrócili wraz z przyjaciółmi do Tokio. Podróżując przez półtora miesiąca, tworzyli film inspirowany Kantorem. Bazan i Yoshimoto pracowali nad wspólną choreografią z muzyką na żywo autorstwa Jana Duszyńskiego.

Patrycja Płanik dokumentowała ten proces: *To wszystko chcemy Wam pokazać. Spotkać się w tej przestrzeni podróży, ciała, muzyki i filmu. To wynik naszych ponad dwuletnich poszukiwań – wypełnionych ciągłym myśleniem i odniesieniem do sztuki Kantora jako totalnego inspiratora przestrzeni wolności myślenia.*

reżyseria, koncepcja:
Tomasz Bazan

taniec i choreografia:

Tomasz Bazan i Daisuke Yoshimoto

konsultacja choreograficzna:

Anita Wach

muzyka live:

Jan Duszyński

wideo:

Patrycja Płanik

współpraca, postać Ankin Gig An Kin:

Kamila Jarosińska

współpraca:

Tomasz Fabiański, Ośrodek Dokumentacji Sztuki Tadeusza Kantora CRICOTEKA w Krakowie, Instytut Polski w Tokio

światło koncepcja przestrzeni:

Tomasz Bazan

realizacja, dźwięk:

Maciej Połynko

głos:

TTS – Ivona

produkcja:

Maria Sapeta

dofinansowano ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Centrum Kultury w Lublinie, Teatru Maat Projekt, Maat Festival

spektakl oraz film powstały w ramach programu
TEATR 2015 – PROMESA TADEUSZ KANTOR

Katarzyna Pastuszak

YAMERU MAIHIME_ PROLOG

30 listopada / godz. 20.50 / 10' /
Foyer

Yameru maihime_prolog to pierwsza część tryptyku inspirowanego postacią Tatsumiego Hijikaty – ojca japońskiego tańca *butō*. Tytuł projektu odwołuje się do quasi-autobiograficznej powieści autorstwa Hijikaty pt. *Yameru maihime* (Tańcząca chora księżniczka). Swoim spektaklem Pastuszak otwiera cykl, w którym z jednej strony sięgać będzie do własnego dzieciństwa, z drugiej zaś podejmie dialog z koncepcjami japońskiego artysty. Projekt *Yameru maihime* autorstwa Katarzyny Pastuszak zbiega się z publikacją książki

Ankoku butō Hijikaty Tatsumiego – teatru ciała-w-kryzysie autorstwa Pastuszak i stanowi kolejny etap jej poszukiwań na obszarze *butō*.

Dialog pomiędzy Pastuzak i Hijikatą jest pogłębiony dzięki współpracy z projektantem kostiumów – Daisuke Tsukuda (*The Rebelis*), który przygotował oryginalne japońskie kimono farbowane w suchym błocie Tōhoku – regionu, w którym urodził się Hijikata.

koncept i wykonanie:

Katarzyna Pastuszak

muzyka:

Joanna Duda

kostium:

Daisuke Tsukuda (The Rebelis)

premiera:

19 maja 2015, Warsaw Butoh/PL Festival

premiera wznowionej wersji:

19 sierpnia 2015, Minato Butoh International Festival, Tokio

produkcja:

GAK Stacja Orunia Gdańsk, Miasto Gdańsk

Anna Nowicka

the truth is just a plain picture. said bob.

30 listopada / godz. 21.15 / 40' /
Malarnia

I tak, powoli, jesteśmy zastępowani... poprzez nieprzerwany ciąg obrazów, jeden za drugim obezwładniający się wzajemnie, każdy zajmujący miejsce poprzedniego. W szeregu wydarzeń, nad którymi straciliśmy kontrolę. Gdzie leży granica pomiędzy tym, co rzeczywiste a tym, co fikcyjne? Co znajduje się pod warstwami iluzji? Nic?

koncept, choreografia i wykonanie:

Anna Nowicka

opieka artystyczna:

Peter Pleyer

muzyka:

Tian Rotteveel

realizacja techniczna:

Łukasz Kędzierski

oprawa graficzna:

Filip Gruber Bojovic

strona wizualna:

Carito Maldonado, Juliane Brösemann

produkcja:

Art Stations Foundation – spektakl powstał w ramach programu rezydencyjnego Solo Projekt 2010

przy wsparciu:

Hochschulübergreifendes Zentrum Tanz Berlin (HZT)

premiera:

28 listopada 2010, Stary Browar, Poznań

Katarzyna Kania
Daniela Komędera
Piotr Stanek
Oleg Dziewanowski

Zrabowali mi składaka

1 grudnia / godz. 19.00 / 40' /
Duża Scena

Założenia spektaklu powstały w oparciu o koncepcje filozoficzne Martina Heideggera zawarte w *Budować, mieszkać, myśleć* (1951). Ich podstawą jest zadawanie sobie pytań, które ujawniają stosunek człowieka do przestrzeni: co to znaczy posiadać czas? Przestrzeń? Osobę? Czym jest pożądanie? Ciepło? Wolność? Inspiracje były bardzo rozległe – od prac Krzysztofa Wodiczki, po *one minute sculpture* Erwina Wurma, *Tragedia Endogonia* Romeo Castelluccio, aż po zdjęcia Lee Jeffries'a. Jednak najważniejsze jest dla twórców odnalezienie siebie w tych zagadnieniach, znalezienie piękna w bezdomności, ulotności czasu, emocji, życia chwilą.

Jako aktorzy teatru tańca zanurzamy się w materii bezdomności, badamy jej istotę ukazującą się w najokrutniejszych i najpiękniejszych obliczach. Razem opowiadamy o utracie kontroli, o wrodzonym strachu i wolności. Jest to historia metamorfozy, historia czegoś nieuchronnego. Narażamy się na ciągle wyzwania, ocenę, konfrontację.

koncepcja, choreografia:

Katarzyna Kania, Daniela Komędera, Piotr Stanek

scenografia, kostiumy:

Katarzyna Kania, Daniela Komędera, Piotr Stanek

muzyka:

Oleg Dziewanowski

występują:

Katarzyna Kania, Daniela Komędera, Piotr Stanek, Oleg Dziewanowski

projekcje:

Robert Wasiewicz

premiera:

23 lutego 2014, Klub Żak, Gdańsk

Spektakl został zrealizowany dzięki programowi REZYDENCJA/PREMIERA 2014 w Klubie Żak w Gdańsku, we współpracy z Aleksandrą Janevą-Imfeld oraz Pravdanem Devlahovicem.

CENTRUM KULTURY
W LUBLINIE

Barbara Bujakowska

ID-ance

1 grudnia / godz. 20.00 / 30' /
Malarnia

ID-ance stanowi próbę przedstawienia mojej artystycznej biografii.

Rozpaczam swój performans od cofnięcia się w czasie, kiedy stawiałam pierwsze kroki jako gimnastyczka sportowa.

Miałam wtedy pięć lat, słuchałam muzyki Vangelisa i marzyłam o zostaniu primabaleriną. Potem droga jaką przeszłam, aby znaleźć się tu i teraz przed Wami.
Taniec...

Lata pracy i poświęceń.

Miłość i nienawiść.

Poszukiwania siebie, swojej tożsamości, swojego indywidualium.

Momenty zagubień, zwątpień i nawróceń.

Artystyczne obłądki i duchowe uniesienia.

Kicz.

Patos.

Komedia.

Oto ja.

(B. Bujakowska)

koncept, wykonanie:

Barbara Bujakowska

premiera:

15 grudnia 2013, Centrum Kultury w Lublinie

Performans zrealizowany w ramach rezydencji artystycznej Maat Festivalu w Lublinie (grudzień 2013).

Pracownia Fizyczna i Goście

Soul Project/ PL

1 grudnia / godz. 21.00 / 60' /

Duża Scena

Soul Project/PL w reżyserii Davida Zambrano to seria wirtuozerskich improwizacji solowych, z których każda trwa tak długo, jak soulowa piosenka, do której jest wykonywana. Kolejność solówek i ich rozmieszczenie w przestrzeni jest zawsze improwizowane, co czyni każdy spektakl wyjątkowym. W spektaklu tancerze i publiczność dzielą tę samą przestrzeń. Publiczność może oglądać

występy solistów z dowolnej perspektywy: z bliska lub z daleka. Przeżycie staje się nagle intymne i osobiste – czuje się każde drżenie ciała tancerzy – a jednocześnie wspólnotowe, bo wraz z pozostałymi widzami można zgadywać, kto zatańczy następny i do jakiego utworu. Spektakl stawia pytanie zadane przez Zambrano: czy potrafimy tańczyć tak głęboko i przejmująco oraz znaleźć język ciała tak żywy i pełny ekspresji, że byłby w stanie emocjonalnie przemówić do widza, podobni jak piosenkarze soulowi śpiewający podczas koncertów. Język wciąż żywy, rozedrgany jak płomień świecy.

Na zaproszenie łódzkiej Pracowni Fizycznej, David Zambrano podjął się współpracy z 10 polskimi tancerzami, premiera nowej wersji odbyła się we wrześniu 2013 roku w ramach wystawy *Przyjdźcie, pokażemy Wam, co robimy. O improwizacji*

tańca w Muzeum Sztuki w Łodzi. Davidowi Zambrano w pracy nad spektaklem towarzyszył Peter Jasko [Les SlovaKs Dance Collective], z pierwszego składu *Soul Project*.

Oryginalny *Soul Project* powstał w 2006 roku jako efekt współpracy Zambrano z dwunastką tancerzy pochodzących z Mozambiku, Słowenii, Grecji, Słowacji, Szwajcarii, Korei Południowej, Francji, Brazylii, Stanów Zjednoczonych i Wenezueli, od tego czasu zespół odbył światowe tournée.

koncepcja i reżyseria:
David Zambrano

asystent kreatywny:
Peter Jasko

asystent produkcji:
Dawid Lorenc

tancerze:
Adam Adamonis, Paweł Grala, Dawid Lorenc, Aleksandra Łaba, Wojciech Łaba, Piotr Skalski, Krzysztof Skolimowski, Dominika Szala-Wentland

produkcja:
Pracownia Fizyczna / Jacek Owczarek, Fundacja Kino Tańca, Akademia Muzyczna im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi we współpracy z Muzeum Sztuki w Łodzi i Akademią Sztuk Pięknych w Łodzi.

premiera:
28 września 2013, Muzeum Sztuki ms2, Łódź

Spektakl Soul Project/PL został wyprodukowany w ramach współpracy z Instytutem Muzyki i Tańca w ramach programu Zamówienia choreograficzne.

ville de pully

Lausanne

canton de vaud

szwajcarska fundacja dla kultury
prohelvetia

corodis

L'OCTOGONE
THÉÂTRE DE PULLY

compagnie linga

Katarzyna Gdaniec
Marco Cantalupo
Compagnie Linga (Szwajcaria)

Tabula

2 grudnia / godz. 19.00 / 60' /

Duża Scena

Idee dotyczą rzeczy tak, jak konstelacje gwiazd.
Walter Benjamin

W spektaklu *TABULA* zasady gry ulegają ciągłym zmianom poprzez imponujący i efektowny zestaw ruchów. Przestrzeń jest kluczowa – dzielona, zdobywana i utwierdzana przez ośmioro tancerzy,

którzy sięgają po bardzo delikatne i kontrastowo mocne interpretacje. Układ przestrzeni przestaje być sztywnym, niepodatnym otoczeniem, ale staje się żyjącą, zmienną substancją, przemieniającą się w tysiące placów zabaw, gdzie sytuują się najbardziej nieprawdopodobne sojusze i wrogie działania.

koncepcja i choreografia:

Katarzyna Gdaniec i Marco Cantalupo

we współpracy z tancerzami:

Pascal Bayart, Marti Güell Vallbona, Ai Koyama, Dorota Łęcka, Raquel Miro, Marie Urvoy, Jean-Yves Phuong, Michalis Theophanous

oświetlenie:

German Schwab

muzyka:

Hildur Guðnadóttir, Svarte Greiner, Raime, Koen Holtkamp

opracowanie ścieżki dźwiękowej:

Marco Cantalupo, François Planson

scenografia:

Gilbert Maire, Romaine Fauchère

wykonanie scenografii:

atelier Arrière-Scènes

kostiumy:

Katarzyna Gdaniec

czas trwania:

60 min.

koprodukcja:

Compagnie Linga, L'Octogone Théâtre de Pully

premiera:

**L'Octogone Théâtre de Pully,
13-14 lutego 2015**

Compagnie Linga otrzymała wsparcie Ville de Pully, Ville de Lausanne, Canton de Vaud, Corodis oraz Pro Helvetia – Swiss Arts Council. Katarzyna Gdaniec i Marco Cantalupo są artystami na stałe współpracującymi z Octogone, Théâtre de Pully.

przy wsparciu:

Loterie Romande, Fondation de Famille Sandoz, Ernst Göhner Stiftung, la Fondation Suisse des artistes interprètes (SIS), Société Suisse des Auteurs (SSA), de Fondation Stanley Thomas Johnson, Fonds pour l'équipement touristique de la région lausannoise (FERL) i Casino Barrière de Montreux.

art stations
foundation
by Grażyna Kulczyk

instytut muzyki i tańca

KONCENTRAT Artistic Group
(Rafał Dziemidok/Ewa Garniec)

Moje życie we łzach

2 grudnia / godz. 20.15 / 45' /

Duża Scena

Tytuł utworu wyraża ideę wykorzystania tańca jako narzędzia do opowiadania konkretnych historii ludzkiego życia. Projekt poszukuje wspólnej płaszczyzny dla potrzeby zachowania abstrakcyjnego charakteru języka ruchu i poszczególnych narracji pochodzących od postaci stworzonych przez wykonawców. Postacie to bazarze, mistrzowie ceremonii, komiccy i klauni, lub połączenia tych typów, upoważnionych do zabawiania i pouczania publiczności. Dzieje się to głównie poprzez sublimację osobistych doświadczeń przechowywanych w ich fizyczności.

koncept i choreografia:
Rafał Dziemidok

światło i przestrzeń:
Ewa Garniec

muzyka:
„Bach Bleach”, Raphael Rogiński

kostiumy:
Petra Korink

wykonawcy:
Rafał Dziemidok, Ewa Garniec

zespół realizatorski:
**Cilgia Gadola, Raisa Kröger,
Christophe Knoch, Marta Zientkowska**

produkcja:
**Art Stations Foundation by Grażyna
Kulczyk, Poznań; Mica/Moca, Berlin;
La Briqueterie, Val de Marne**

premiera polska:
**19 października 2013, Stary Browar,
Poznań**

Utwór wyprodukowano podczas rezydencji
organizowanej przez Instytut Muzyki i Tańca,
Mica Moca Project Berlin i Uferstudios.

dotkliwe wsparcie finansowe:
Instytut Adama Mickiewicza

Aurora Lubos

AKTY

2 grudnia / godz. 21.00 / 40' /

Foyer

AKTY powstały w oparciu o prawdziwe historie osób dotkniętych przemocą w rodzinie. Spektakl jest odpowiedzią artystki na przeczytane listy, rozmowy z ludźmi, którzy zaznali przemocy, inspirowana warsztatami artystycznymi przeprowadzonymi w ośrodkach pomagających osobom doświadczającym przemocy, czyli najczęściej kobietom i dzieciom. Podczas tych spotkań poznała ich emocjonalność, delikatność i siłę.

Aurora Lubos o spektaklu:

Nie chcę wyrażać swojej opinii, chcę moimi działaniami pozwolić mówić tym, którzy nie są w stanie krzyknąć w swojej obronie, w ogóle głosu nie mają. A chciałoby powiedzieć o swoim

zapętlaniu, o niemocy, pragnieniu ciszy. Składają się na to kolejne akty – fragmenty tekstów, wyjścia, zanikanie, obrazy. To nie ja mówię: „Jest mi wstyd, że tak jest... Jest mi wstyd przed rodziną, dziećmi, znajomymi, ludźmi w pracy, nawet obcymi, przechodniami, kupującymi obok mnie w sklepie... Te siniaki na twarzy, rękach, podrapana szyja, zachrypnięty głos, tyse placki na głowie, zapuchnięte oczy, rozkojarzenie, braki w pamięci... Jest mi wstyd – za siebie, że nic nie robię, albo prawie nic, aby to przerwać, za niego, że to robi...”

**Spektakl był prezentowany w ramach
Polskiej Platformy Tańca 2014
w Lublinie.**

choreografia, wideo, wykonanie:

Aurora Lubos

muzyka:

Motion Trio

premiera:

**22 czerwca 2013, Akademia Sztuk
Pięknych, Gdańsk, Dom Angielski**

Projekt został zrealizowany dzięki Stypendium
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz
Stypendium Marszałka Województwa Pomorskiego.

Teatr Studio / PKiN / pl. Defilad 1
(wejście od ul. Marszałkowskiej)

bilety do nabycia w kasie Teatru Studio
oraz za pośrednictwem strony Teatru Studio:
www.teatrstudio.pl

karnet jednodniowy – 30 zł
karnet na 2 spektakle – 25 zł
bilet na Dużą Scenę – 20 zł

programatorzy:

**Jadwiga Majewska,
Mikołaj Mikołajczyk**

organizatorzy:

**Teatr Studio im. Stanisława Ignacego Witkiewicza,
Instytut Muzyki i Tańca**

sfinansowano ze środków:

**Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
Miasta Stołecznego Warszawy**

scena
tańca
studio

STUDIO

instytut muzyki i tańca

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

